

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 41108

Kl. 5 d, 17

Kopalnia Węgla Kamiennego „Czeladź“ *)

Przedsiębiorstwo Państwowe

Czeladź, Polska

5 d 15/08

Zamknięcie przewodów podsadzkowych

Patent trwa od dnia 16 grudnia 1957 r.

Dotychczasowe zasuwki klinowe (sercówkowe) do zamykania przewodów podsadzkowych nie spełniają należycie swego zadania, gdyż po pewnym okresie pracy stają się nieszczerne i przepuszczają podsadzkę płynną, zatykając rurociąg na długości kilku metrów. Szczególnie ma to miejsca przy rozgałęzieniach rurociągów podsadzkowych podczas mulenia jednym rurociągiem, gdy drugi rurociąg w tym czasie jest zamknięty (odłączony).

Zamknięcie przewodów podsadzkowych przedstawiono na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia zamknięcie w przekroju podłużnym z boku, fig. 2 — w podobnym przekroju z góry, fig. 3 — podobny przekrój jak na fig. 1, lecz przy osadzeniu w osłonie elementu zamykającego, a fig. 4 — przekrój poprzeczny wzdłuż linii x—x na fig. 1. Posiada ono osłonę zewnętrzną i część środkową wymienną

przelotową lub zamykającą przedstawioną na fig. 3.

Osłona ma kształt półokrągły znacznie poszerzony w stosunku do osłon znanych zasuw klinowych.

W osłonie zamknięcia są osadzone końce króćców dwukołnierzowych 1, służące do połączenia dwóch końców rurociągu podsadzkowego. Średnice króćców muszą odpowiadać średnicy rurociągu podsadzkowego. W osłonie zamknięcia osadza się część środkową, jako przelotową (fig. 1 i 2) do włączania rurociągu, lub część środkową zamykającą (fig. 3), w przypadku odłączenia rurociągu. Środkowa część przelotowa składa się z dwóch króćców 2 posiadających kołnierze oraz nagwintowanie zewnętrzne, przy czym jeden króciec posiada prawy, a drugi gwint lewy. Króćce 2 są wzajemnie połączone złączką gwintowaną 3, zaopatrzoną w czopy 4, służące do jej obracania.

Na zewnątrz złączki 3 umieszczone są przeciwnakrętki 5 z odpowiednim wycięciem na

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Stanisław Cygankiewicz.

okrągłą uszczelkę gumową. Po włożeniu środkowej części przelotowej do osłony, obraca się złączką 3 tak, aby docisnąć króćce 2 do kołnierzy króćców 1. Między kołnierzami króćców 2 i 1 umieszcza się normalną uszczelkę papierową 13.

Na tym kończy się przygotowywanie rurociągu do zamulania.

Gdy rurociąg należy zamknąć, wówczas część środkową przelotową zastępuje się częścią środkową zamykającą przedstawioną na fig. 3.

Część zamykająca składa się z dwóch zagłuszek 6, z których jedna jest przymocowana do rurek 7, a druga do rurek 8, przy czym rurki 8 są osadzone teleskopowo w rurkach 7. Rurki 7 są połączone poprzeczką 9 posiadającą otwór nagwintowany, w którym osadzona jest śruba napinająca 10.

Łeb śruby napinającej ma wywiercone otwory, w które wkłada się łom dla pokręcenia śruby. Obracając śrubę rozsuwa się zagłuszki 6 i dociska je do kołnierzy króćca 1.

Między kołnierze króćców 1 a zagłuszki 6 należy włożyć znane uszczelki papierowe. W ten sposób uzyskuje się dokładne zamknięcie rurociągu.

Osłona posiada otwór spustowy 11. Jest ona zamykana od góry pokrywą 12 umocowaną na zawiasach.

Zastrzżenia patentowe

1. Zamknięcie przewodów podsadzkowych, znamienne tym, że posiada osadzone wymiennie w osłonie części środkowe, służące do włączania lub wyłączania przewodów podsadzkowych, przy czym część włączająca składa się z dwóch króćców (2) połączonych wzajemnie złączką gwintowaną (3), a część zamykająca składa się z dwóch zagłuszek (6) osadzonych przesuwnie wzajemnie przez osadzenie teleskopowo rurek (8) jednej zagłuszki w rurkach (7) drugiej zagłuszki.
2. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tym, że do wzajemnego przesuwania zagłuszek (6) służy śruba (10) osadzona w otworze nagwintowanym poprzeczki (9) przymocowanej do rurek (7).
3. Zamknięcie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że w osłonie są osadzone końce króćców dwukołnierzowych (1), służących do połączenia zamknięcia z rurociągiem podsadzkowym.

Kopalnia Węgla Kamiennego

„Czeladź”

Przedsiębiorstwo Państwowe

